

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 28 Noemvrie st. v.

Metropolitul Ungro-Vlahiei, astăzi primat al României, era odinioară capul bisericesc nu numai al Muntenilor, ci totodată și al Românilor din țerile coroanei ungare. Ba chiar și adevăratul întemeietor al bisericii române greco-catolice, Episcopul Atanasie, a primit darul arhieresc dela Metropolitul Ungro-Vlahiei.

Chiar și dacă n'ar fi la mijloc un mare interes cultural, ne interesează dar și pe noi Români din țerile coroanei ungare, cine șede în scaunul metropolitan din Bucuresci.

Am trece cu toate aceste preste alegerea ce s'a făcut sunt acum câteva zile pentru împlinirea scaunului rămas în veduvie după încetarea din viață a întru fericire pomenitului Calinic, dacă n'am fi primit convingerea, că publicul, în genere, este rău informat despre cele ce s'au petrecut cu ocaziunea acestei alegeri.

Unul dintre cei trei Arhieri întrați la această alegere în combinațiune, Preasfinția Sa Părintele Melchisedec, Episcopul Romanului, este fără îndoială unul din cei mai distinși prelați români, om inteligent și instruit, un bine cunoscut scrutător istoric, membru al „Academiei Române“, o figură simpatică în cercurile din capitala României și fără îndoială cel mai energic și mai cu autoritate dintre membrii sfântului sinod al României. Cu toate aceste Preasfinția Sa n'a obținut decât cam a cincina parte din totalitatea voturilor.

De ce aceasta?

Fără îndoială nu pentru motivele, pe care le vedem exprimate printr'unele dintre diare.

Părintele Melchisedec și-a făcut studiile teologice în Rusia, e unul dintre puținii cunosători ai literaturii slave, pe care îi avem, un zelos apărător al ortodoxiei, și o admitem și aceasta, un aderent al Rusiei ortodoxe. Toate aceste nu sunt însă motive contra Preasfinției Sale. Întru fer-

cire pomenitul Metropolit Calinic, precând era Metropolit al Moldovei și Sucevei, nu numai era aderent foarte pronunțat al Rusiei, ci s'a compromis într'o mișcare favorisată de Rusia, a fost cu toate aceste ridicat în scaunul primațial al României, și ca Primat nu a servit nici odată cauza Rusiei, ci totdeauna numai pe a țerii sale.

Pentru tot omul, care cunoaște România, este învederat, că în această țeară considerațiunile de politică externă nu pot să influențeze, decum să determine alegerea capului bisericesc.

Sunt numai considerațiunile de politică internă bisericească, pentru care majoritatea voturilor n'a întrunit-o Părintele Melchisedec, ci simpaticul Episcop al Dunărei-de-jos, Înalt Preasfinția Sa Părintele Iosif Gheorghianu.

Într'o societate atât de accesibilă, ca cea română, pentru vederile liberale, Părintele Iosif al Dunărei-de-jos, Prelatul blând și îngăduitor, trebuia neapărat să inspire mai multe simpatii și mai multă încredere ca Părintele Melchisedec, care în timpul celor din urmă câțiva ani a pierdut, prin tendențele reacționare ce a manifestat, foarte mult din simpatiile, de care se bucurase mai înainte.

S'a ivit, precum trebuia neapărat să se ivească, și în biserica română de preste Carpați un curent pentru oare-care reforme liberale în ceea-ce privește organizațiunea bisericească, și curentul acesta mai ales într'o țeară cu instituțiuni atât de liberale ca ale României, tebuie neapărat să crească în proporțiune cu ridicarea nivelului cultural și cu îmbunătățirea stării materiale a preoților. Eară Părintele Melchisedec se află în fruntea acelora, care, combat această evoluțiune firească, ba ar voi, dacă s'ar pute, să se întoarcă la așezămintele vechi și astăzi de tot învechite.

Și ceea-ce dăcem despre Părintele Melchisedec este adevărat și despre Înalt Preasfinția Sa Părintele Iosif, Metropolitul Moldovei și al Sucevei.

E foarte tristă starea, în care se află biserica în România. Preocupați de organizarea lor politică, militară și economică, frații nostri de preste Carpați numai puțin au putut să facă până acum pentru cultura clerului și pentru îmbunătățirea stării lui materiale. Astfel preoții incult și săraci erau și puteau să fie tratați așa precum au fost. Seminarele înființate în timpul celor din urmă decenii și facultatea teologică înființată sunt acum patru ani fi dau însă țerii preoți mai luminați, care în schimbul serviciilor mai mari, pe care le aduc, cer și o mai bună pozițiune în biserică și în societate. Vor trebui dar neapărat să se facă încetul cu încetul, potrivit cu mersul firesc al dezvoltării generale și în organizarea bisericească oarecare schimbări, ca astfel așezămintele bisericesci să înceteze a mai fi în contradicere cu celelalte așezăminte ale țerii.

Și când s'au pus în fruntea celor-cc combat această tendență de desvoltare, Părintele Iosif al Moldovei și Părintele Melchisedec al Romanului, s'au pus în contradicere și cu guvernul, care este liberal, și cu țeara, care nu mai discută asupra principiilor liberale.

Așa trebuie să înțelegem alegerea ce s'a făcut, și de aceea noi, care cunoaștem binefacerile organizării așezate pe vederi mai liberale, nu putem decât să ne bucurăm de rezultatul ei.

Răsboiul vama cu România. „Telegraphul“ din Bucuresci comunică în mod oficios următoarele:

„Negocierile întrerupte pentru încheierea convențiunii comerciale cu Austro-Ungaria se vor începe chiar luna viitoare. Ele se vor face aci la Bucuresci. Guvernul este neclintit în soluțiunea sa, de a se menține pe baza de a acorda o protecțiune eficace industriilor existente în țeară precum și celor, cari s'ar pute înființa de aci înainte; asemenea punctul culminant, la care delegații nostri întesc, rămâne, precum a fost, asigurarea exportului produselor noastre agricole și al vitelor. Fără îndeplinirea acestor condițiuni guvernul este decis a nu încheia nici o convențiune“.

Foița „Tribunei“.

In regatul Carmen Sylvei.

(Urmare din nr. 273.)

Ambasadorul german prelungă curtea regală română mă anunțase ori „mă înscrisese“ la Maiestățile Lor. Puține oare în urmă am fost tot prin el invitat pe ziua următoare la castel, ca să iau dejunul la M. L. Regele și Regina, invitațiune ce mi-s'a mai făcut apoi și printr'un bilet al mareșalului de curte, adresat mie direct și adus de un furier. La oara 1 după ameață-ți, în radingotă.

Apropiându-se oara hotărâtă m'am urcat în trăsura și am luat drumul spre mănăstire și de aici, eșind pe poartă, am coborât drumul din pădure spre castel și am tras la scările din partea despre meadă-noapte. Un lacheu îmbrăcat în livrea albastră cu borduri arginții mă conduse preste scările acoperite cu preș roșu de Smirna într'un coridor din parterul înalt, care primesece lumina prin geamurile zugrăvite și multicolore ale ferestrelor ce se deschid spre curtea de dinlăuntru și e decorat cu dulapuri vechi, cu sierie și cu fel de fel de armatură. Aici unul dintre domnii adjutanți (tunică albastră) mă primi cu cuvintele ce sunau oare-cum a muștrare:

„Mais, Monsieur, vous êtes en retard!“

Așa o pat cei ce-și pun credința în ciasornice!

Dacă nu consult nici un ciasornic, ceea-ce aproape totdeauna mi-se întâmplă, — căci nici acasă, nici în călătoriile mele n'am purtat nici

odată ciasornic, — atunci de cele mai multe-ori sunt foarte punctual. Aici hotelierul m'a îndreptat sus și tare, că al lui merge de minune exact, — și asta mi-a fost penibila pedeapsă, pentru-că i-am dat creșământ.

După câțiva pași sosirăm la ușa deschisă a unei săli mari și prelungi, cu patru ferestri înalte în păretele mai lung, despre meadă-ți, spre galeria așezată pe stilpi, ferestri cu perdele de dantele, preste care atârnav nisce draperii de catifea palid albastră, — o stofă și un ton, care se reivesce adese-ori în draperiile și în căptușeala mobilelor din această încăpere. Tavanul de lemn era împodobit cu un tablou ce părea a fi o pictură așezată pe el, privit însă mai cu dinadinsese la iveală, că în adevăr este un foarte frumos gobelin modern de Paris. Blănille ușilor și ale păreților, decorațiunea, mobilierul, în această încăpere, sunt toate ținute în stilul de renaștere modernă din München, modificat cu oarecare libertate după gustul individual. Dar' nu prea am putut să-mi dau în toată tigna seamă despre înfățișarea sălii. Atențiunea a fost pe deplin absorbită înainte de toate de persoanele ce se aflau în sală distribuite în mai multe grupe.

Erau vre-o opt dame de vîrstă deosebită gătite în costumul național românesc atât de bogat în colori, și șese ori șapte domni, — numai doi dintre acestia în haine civile, radingotă neagră și pantaloni deschiși, Excelența Sa dl de Busch și Doctorul Kremnitz; ceilalți în strălucită uniformă militară.

Unul dintre acești ofițeri, om de statură mijlocie, cu profilul bine marcat, cu barba scurtă

și cu părul tuns, înainte de-odată cu ambasadorul german cu câțiva pași grabnici spre mine și-mi întinse cu binevoitoare salutare mâna.

Era Regele Carol.

Un Hohenzollern oacheș, — asta e o ivire neobicinuită!

Dar' în trăsăturile feții e învederată asemănarea cu fratele seu, Principele Leopold („Spaniolul“).

Fără-ca să mai aștepte prezentarea cerută de etichetă, Regele se adresă la mine, salutându-mă de bună venire în casa sa cu nisce cuvinte atât de binevoitoare și de măgulitoare, încât trebuie să renunț la încercarea de a le cita.

Venind direct dela Sofia, îmi era dat să pot vorbi despre lucruri și să descriu după propria mea intuițiune întâmplări și persoane, care puteau să deștepte și să țină în încordare chiar și atențiunea unui Rege și cu atât mai virtos pe a unui Rege român. Astfel încă mai înainte de a mă fi condus Regele la grupa damelor, ca să mă prezente soției sale, conversațiunea luase un repede și viiu avânt.

Regina stetea de vorbă cu soția ambasadorului nostru și cu mult numita colaboratoare la cele mai noue romane ale Carmen Sylvei, apărute cu devisa „de dito și idem“ drept nume de autor, cu oacheșă Doamna Dr. Kremnitz, soția celuiialt dintre domnii îmbrăcați în haine civile, un om cu o lungă barbă castanie, medic german stabilit la Bucuresci, — și încungiuată de mai multe domnișoare tinere.

Întocmai ca celelalte două dame germane, Regina purta pe cap un vël alb cusut cu flori-

Revistă politică.

Sibiu, 28 Noemvrie st. v.

Toate partidele opoziționale din dieta croată s'au împreunat alaltăieri la un atac în contra Banului și a maiorității din dietă, aducând în legătură cu proiectul de budget și pertractările deputațiunilor regnicolare. Opozițiunea ceru adevă, ca desbaterea asupra budgetului să se amine, până când guvernul nu va lua poziție prin o declarare față cu concepțiunile, ce se cuprind în renunțul deputațiunii ungare despre raportul de drept public dintre Croația și Ungaria. Se pare, că prin această opozițiunea voesce să provoace o discuție asupra dreptului public, spre a zădărnici astfel pertractările deputațiunilor regnicolare. Dacă această manevră se iniția singur numai din partea Starcevicianilor și din partea aderenților d-lui Derencin, între actualele împregiurări nu aveam de ce să-i dăm o importanță prea mare; după-ce însă și partidul central aristocratic, care pare a se fi abătut odată dela teoriile d-lor Zsvikovic și Pliveric, încă s'a alăturat de astădată taberei extremilor, afacerea primesece un caracter mai serios și ne temem, că cesțiunea de drept public va crea Banului Khuen-Hedervari o mulțime de greutăți, pe care cu anevoie le va pute răbși.

Întreținerea contelui Moltke în Reichstag-ul german pentru proiectul armatei s'ar fi întâmplat — după-cum află „Weser-Zeitung“ la expresă dorință a împăratului Wilhelm. „Danzinger Zeitung“ împărtășesece, că contele Moltke s'a insinuat la cuvânt prin mijlocirea ministrului de războiu după-ce a primit o scrisoare, care „după formă și sigil se putea să de unde vine“.

Deputațiunea Sobraniei bulgare, care de Marți seara petrece în Viena, și-a început deja alaltăieri împlinirea misiunii sale. La o oară după ameață a fost primită deputațiunea de șeful de secțiune dl de Szögyény, care i-a comunicat, că contele Kálnoky o va primi Joi după ameață la trei oare. La ambasadorul rusesc, principele Lobanoff încă s'a insinuat, dela acesta însă până alaltăieri seara nu a primit nici un răspuns. Cu toate aceste deputațiunea mai sperează încă, că va fi primită la ambasadorul ru-

cele de fir, care-i acoperia cresetul și cădea preste umeri în jos. Costumul național românesc de felul și croiul mai sus descris scotea de minune la iveală formele frumoase și statura pentru o femeie de tot înaltă a ei: o cătrință de dindăret făcută din damast de un roșu palid și cusută cu fire de argint, cădând dela brăul colorat în jos preste haina de pânză fină, albă și molatică și la pept, la gât, pe umeri și de-a lungul tivelor cu deosebită bogăție brodată.

Chipul cu nas întrat ceva cam adânc sub sprâncene, cu ochii pentru o natură atât de genială caracteristic de adânc așezăți și cu o mică plagă pe obrazul stâng, deși foarte bine cunoscut din portretele fotografice, m'a surprins prin frăgețimea și rumenul proaspăt al peliței, o urmare a îndelungatei petreceri în acest aier de munte, și prin părul de tot cărunț, care, despletit și nu prea lung, cădea undulat preste temple, preste urechi și preste gât, eșind pe ici pe colo de sub vël. E interesant contrastul, pe care alătura cu acest păr cărunț îl formează cele două admirabile șiruri de dinți și marii ochi albaștri, care strălucesc plini de o tineră vioșie, când nu-i acopăr sticlele ochelarilor. Și nu-mi aduc aminte să mai fi văzut vre-odată acest dar dumnezeesc strălucind pe două buze omenești cu aceeași absolută perfecțiune în ceea-ce privește tonul, forma și regularitatea, ca pe aceste două „frumos rimate“ ale Reginei poete.

Numai primele cuvinte de grațioasă salutare și de întrebări mi-se adresară din partea ei și primiră răspuns din partea mea, într'o formă simplă, în adevăr simțită și lipsită de frase; Re-

sesc, dar' nu crede că va fi invitată să meargă la Petersburg. Dacă această presupunere se va adeveri, deputațiunea are de gând să plece Sâmbătă la Berlin.

Până-ce delegații reprezentanței poporului bulgar caută la marile puteri spriginire întru rezolvarea crizei bulgare, Poarta începe a isprăvi treburile Rusiei nu numai în Bulgaria, ci și față cu Europa. Comisarul turcesc din Sofia, Gadbân-Paşa, care se vede a fi primit acum rolul generalului Kaulbars, a recomandat guvernului bulgar din nou candidarea principelui din Mingrelia. Cu un cuvânt Turcia tot mai pe față lucră în favorul Rusiei, ceea-ce se vede și din împregiurarea, că ea a dat reprezentanților sei prelungă marile puteri instrucțiuni, ca să ignoreze cu desăvârșire deputațiunea bulgară.

Din Rusia nu se mai aude nimic, și în special cât privește primirea deputațiunii bulgare la Petersburg foile rusesci tac tăcerea pescelui. Dar' ele tot se mai ocupă încă cu fiascul ce l-a suferit generalul Kaulbars în Bulgaria și toată vina o atribuie Austro-Ungariei. „Kaulbars“ — scrie „Novoie Vremia“ — „credea că Austro-Ungaria e bunăvoitoare Rusiei, el se încrede în recunoștința Austro-Ungariei, căreia Busia a făcut multe servicii, cum era spre exemplu acela cu construirea liniei la Sofia. Generalul s'a înșelat însă. Kaulbars, care cu o jumătate de an înainte, mai credea că e cu puțință o împăcare între Battenberg și Rusia, vedu că cu urmașii principelui (regenta) e imposibil a se face vre-o împăciuire, deoarece în dosul lor se află Austro-Ungaria. Fără acest sprigin din Viena, ne-ar fi fost lesne de a isprăvi cu regenta. Așadar' dovada este sigură, că nodul gordian se află în Viena

Despre retragerea dlui de Giers se vorbea mult în timpul din urmă. Eată ce scrie în această privință un diplomat „Correspondenței de Viena“:

„Cu toate desmințirile date, șgomotele despre retragerea apropiată a dlui de Giers se mențin cu stăruință. În adevăr situațiunea tinde din ce în ce a deveni insuportabilă pentru acest distins om de stat, ale cărui intențiuni pacifice sânt foarte sincere, însă ale cărui planuri sânt totdeauna împedecate prin voința personală a Țarului. Se pare, că Împăratul Alexandru III nu se prea îngrijese de responsabilitatea ce incumbă ministrilor sei. El îi consideră, ca nisece simpli executori ai planurilor sale. Cu drept sau cu nedrept 'i-se atribuie următoarele cuvinte, cari ar fi foarte semnificative. Acum de curând dl de Giers oferindu-'și demisiunea, Alexandru III 'i-ar fi răspuns: „Nu trăim într'un stat constituțional. Te vei retrage când nu voiu mai ave' nevoie de d-ta“.

„Poate că ministrul afacerilor străine ar ave' mai multă influență, dacă ar face parte din înalta aristocrație. Dl de Giers cu tot talentul seu incontestabil, cu toată inteligența lui, n'a primit nici odată titlul de cancelar al imperului pentru

cuvântul, că nu face parte din aristocrație. Partidul moderat, care l-a susținut mult timp, pentru un moment nu mai e cu el. Panslavistii au mare influență. E ușor de înțeles, ca un ministru, care a ajuns în astfel de pozițiune, să dorească a se liniști.

„Prințul Lobanoff, care se crede că va fi urmașul lui Giers, va părăsi ușor postul de ambasador la Viena? Nu credem, și dacă va primi postul de cancelar al imperului, sântem convingși, că nu va face aceasta, decât pentru a plăce Țarului, ear' nu pentru a urma dorințelor sale personale. Prințul Labanoff face parte din înalta nobleță a Rusiei; Țarul are mare încredere în el și ascultă totdeauna sfaturile lui și tocmai pentru aceasta s'a răspândit șgomotul despre ridicarea lui la rangul de cancelar.

„Însă direcțiunea ce ar voi panslavistii să o dea politicei rusesci, nu e aprobată nici de prințul Lobanoff, nici de dl de Giers; tocmai pentru aceasta numirea lui Lobanoff pare in-doielnică“.

Cu privire la cestiunea irlan-deză, a declarat lordul Hartington în adunarea liberalilor unionisti, că cele mai recente discursuri ale lui Gladstone și Harcourt, prin care acestia n'au voit se recunoască importanța veredilor unionistilor, fac imposibilă orice împăcare. Unionistii trebuie deci să spriginească pe torii. El ține, că o luptă întreordine și disordine în Irlanda e inevitabilă. Înainte de a se pute restabili liniștea în Irlanda, ar trebui să se opună omul agitațiunilor de acum, care sânt asemenea anarchiei. E datorința lui Gladstone, — țise oratorul — a-'și ridica vocea în actuala crasă, care înlătură ori-ce legătură între liberalii din Anglia și naționalistii din Irlanda.

Răsboiul vamal cu România

și căile ferate din Austro-Ungaria.

Cetim în „Neue Freie Presse“: Urmările răsboiului vamal cu România au eșit la iveală mai mult în comunicația pe căile ferate. Căile ferate, cari sânt mai aproape interesate de comerțul cu România, au trimis în vara aceasta guvernului — când era vorba de susținerea tarifelor directe — o petițiune, în care a fost înșirată în cifre decadența comerțului cu România. Atunci însă le sta la dispoziție numai experiențele unui scurt timp.

Acum însă stau la dispoziție rezultatele unui timp mai îndelungat. Cea mai mare parte a comerțului cu România își lua calea preste liniile societății căilor ferate de stat și ale căilor ferate ungare de stat. O expunere, ce ne stă înainte, asupra veniturilor, ce comerțul cu România a dat acestor două administrații de căi ferate, ne condece o privire în împregiurările înainte și după răsboiul vamal. Convențiunea cu România a eșit din valoare cu 1 Iunie n. Să privească omul numai tabela următoare, care arată veniturile întrate exclusiv în urma comerțului cu România:

Venituri din 1 Iunie până în ultima Septemvrie

	1884	1885	1886
Societatea căilor ferate de stat:		Franci	
rețeaua ungară . . .	609,522	465,457	59,752
rețeaua austriacă . .	24,754	22,144	9,629

Căile ferate ungare de stat . . . . . 135,368 301,966 61,043.

Aceste cifre spun, că comunicațiunea a scădut așa țicind la un minim. Veniturile societății căilor ferate de stat de acum asemănându-se cu cele din anul 1885, au scădut cu mai mult de 85 procente, ear' față cu anul 1884, au scădut cu aproape 90 procente. Căile ferate ungare de stat au de a se înșemna o scădere de 80 procente față cu veniturile anului 1885, ear' față cu anul 1884 o scădere de 55 procente. Pentru a ilustra cuprinsul întregului comerț de un an cu România, mai adaugem următoarele cifre din amintita expunere:

	1884	1885	1886
Societatea căilor ferate de stat:		Franci	
rețeaua ungară . . .	1,957,827	2,067,597	598,412
rețeaua austriacă . .	90,915	60,774	36,027

Căile ferate ungare de stat . . . . . 555,729 767,505 283,101.

Pentru anul 1886 e aici înșemnat numai rezultatul celor nouă luni anume Ianuarie până inclusive Septemvrie. Și aici ese la iveală diferența între anii trecuți. Cifrele amintite dau totodată deslușiri și asupra raportului celor două route de concurență, ce sânt interesate în comerțul cu România. Circulațiunea pe căile ferate din România spre Ungaria se întempla în-deobște pe liniile ferate ale societății austro-ungare. Abstrăgând dela împregiurarea, că linia Vêrciorova a căilor ferate de stat e în legătură cu aceea parte a căilor ferate române, care transversează întreg Sudul României, a fost această linie de mai demult favorisată din partea guvernului român. Și aceasta din motive foarte aproape. Depărtarea Bucurescilor de Budapesta via Predeal e de 894 kilometri, ear' via Vêrciorova 878 kilometri. Depărtarea e dar' aproape egală. Însă precând calea ferată română e interesată numai cu 145 kilometri pe ruta Predeal, ea participă în direcția Vêrciorova cu 381 de kilometri ai rețelei sale. De aceea partea cea mai mare a circulației de persoane din România își lua direcția preste liniile ferate ale societății austro-ungare.

Lovitura de stat dela 9 August.

„Telegraphul“ din Bucuresci publică următoarea scrisoare a patriotului bulgar Zacharie Stoianoff:

Guvernul rus, Zancoff cu țiarul „Svetlina“, partizanii sei, cari în majoritatea lor sânt Ruși, călugărul Climent, care nu se amestecă în afacerile noastre de stat decât pentru perirea Bulgariei, fostii directori din Rumelia, numiți pseudo-unionisti cu țiarul lor „Siedinienic“, ofițeri naivi ca Grueff, Bendereff, Radco Dumitrieff cu regimentul Strumsky, C. Iscrici Chisseacoff, vestitul polcovnic, care în dimineața lui 9 August a strigat: în genunchi! ear' mulțimea de sclavi auțind acest strigăt ca o turmă de sclavi a cădut

în noroiu la picioarele unui rob miserabil, care poartă numele de Bogdanoff — eată cine se consideră a fi cei vinovați în perirea patriei noastre.

Acești oameni, aceste țiare, sânt considerați că au făcut revoluția, pe ei îi blastemă poporul bulgar. Acești oameni au vândut patria lor, aruncându-ne într'un abis fără fund.

Din acest abis cu greu vom scăpa, căci vai! speranțele noastre dispar din țic în țic.

Am spus cu altă ocaziune și spun și acum, precum voiu spune totdeauna, că diplomația rusă ne va fi fatală. În ceea-ce privește pe Zancoff-isti, pe Grueff, Bendereff, et tutti quanti, acestia n'au fost decât nisece păpuși în mâinile murdare ale agenților ruși. Diferența între Zancoffisti, pseudo-unionisti și ofițerii, cari au luat parte la revoluțiune, consistă în faptul, că cei dintâi au complotat în contra patriei pentru bani, pentru putere și avere, ear' cei din urmă nu sânt decât nisece diplomați nenorociți. Mai cu seamă maiorul Grueff nu poate fi acusat de un fapt neonest și nimeni nu scie despre el vre-un fapt, care să atingă onoarea sa. Bendereff asemenea nu este un om necinstit și apoi este un brav militar, om instruit. Acest domn este însă foarte ambițios, vindicativ și orgolios. El este capabil să ardă plapoma, pentru a omori un purece. În general vorbind despre acest domn, pot țice, că el va juca desigur la noi un rol șgomotos, dacă nu util pentru țeară. Voiu vorbi despre dl Bendereff altădată, ear' acum mă voiu mărgini în a țice, că acest militar, fiind un om inteligent, a fost capabil de a apreția consecunțele loviturii de stat dela 9 August. În ceea-ce privește pe ceilalți ca R. Dumitrieff, căpitan Vazoff, Pacoff, *) Stoynow etc. apoi voiu țice despre acestia numai următoarele: căpitanul Radeo Dumitrieff este un om șiret, de un caracter dubiu, de o inteligență rêtăcioasă. Acest domn se conducea de un singur scop: neputându-se ilustra în revoluția dela 6 Septemvrie și apoi în răsboiul cu Sêrbii, el aștepta evenimente nouă pentru a găsi un mijloc de a eși din obscuritate. Consulul rus și polcovnicul Sacharoff îl îndemneau pe calea apucată. În afară de asta el și căpitanul Vazoff nu putea să se consoleze de desființarea curții din Plovdiv (Filipopol), unde acesti domni se încercau a fi curtesani.

Dar' să lăsăm la o parte toate aceste amănunte; scopul, la care țintesc scriind aceste linii, e să arăt, că nu tocmai sus-menționații sânt vinovați în lovitura de stat dela 9 August, ci o persoană mai autorizată.

Mâna dibace, care a pregătit revoluțiunea, aparține ministrilor de atunci P. Caraveloff, Nichiforoff și Tanoff—eată cine țineau firul.

După toate legile lumesci, în toate țările, acesti trei oameni ar fi fost condamnați înainte de toți, căci ei sânt adevărații vinovați. Ei ocărmau Bulgaria, ei erau aleși pentru a apăra tronul și țeara.

Zancoffistii și pseudo-unionistii cu un an înainte, s'au declarat pe față inimizii coroanei, ei deci au fost consecunți. Guvernul din contră

*) Conduita acestui domn față cu prințul Alexandru este din cele mai revoltătoare. Acest domn a fost acoperit de bunăvoința principelui și de va fi fost un animal, trebuia s'o simțâ. Pentru dînsul prințul s'a certat cu ofițerii ruși și cu ministrul Cantacuzino.

gina mai dete apoi expresiune intimelor ei sentimente de compătimire față cu soartea aspră a Principelui Alexandru, când plecarea la masă și puse deocamdată capăt conversațiunii.

Societatea trecu în sala de mâncare ce se află, înspre apus, la cealaltă parte a coridorului.

Ferestrele ei se deschid spre puțin interesanta curte dintre castel și casa de cavaleri. Geamurile lor frumos zugrăvite acopăr vederea, — singura mai puțin plină de farmec, — care se deschide din această încăpere a castelului.

Sala de mâncare cu bruna ei căptușeală de lemn, cu bogata decorațiune a tavanului, cu vasele de majolică, de sticlă și de metal, cu policandrelor ei, cu țeturile îmbrăcate în piele, seamănă pe deplin cu sala de mâncare de pe timpul renascerii, a unei bogate case patriciene din vre-o capitală germană. (Va urma.)

Lumea proștilor.

— Poveste. —

De Silvestru Moldovan.

(Urmare și fine.)

Și ear' se duse feciorul, se tot duse pe drum înainte, până-ce sosi într'un sat și mai depărtat și mai necunoscut.

Aci dădu de nisece oameni, care zidiseră o casă fără de ferestri, și acum, proști cum erau, voiau să bage lumina în ea cu troaca. Ei, mă rog, tot eșiau cu troaca la lumina țilii și se băgau ear' în casă și de o sută de ori pe țic, dar' casa tot nu se făcea luminoasă.

— Bun lucru să dea Dumnețeu! — dădu feciorul binețele.

— Bună să-ți fie inima, voinice! — grăiră oamenii, — dar' pe la noi lucrul merge rău, că eată astăzi este șeptemăna decând tot cărăm la lumină cu troaca în casa asta și ea tot nu se face luminoasă, încât par'că e bătaia lui Dumnețeu și nu alta, dar' ne vine să-ți dăm foc să ardă așa nouă cum este. . .

— Dar' ce-'mi dați mie, oameni buni, să vi-o fac eu luminoasă?

— O sută de zloți.

Feciorul ia toporul și taie ferestri la casă, apoi ia suta și pleacă mai departe, doară, doară va afla undeva și oameni cumiți.

Și carăși se duse feciorul, se tot duse pe drum înainte, multă lume împărăție, ca Dumnețeu să ne ție, până-ce sosi pe înserate într'un sat, prin cine scie ce locuri necunoscute.

Aici dădu de un moș și o babă și se ceru la ei în sălaș preste noapte.

Atunci moșul îi grăi:

— Noi îți dăm sălaș, voinice, din toată inima îți dăm, că sălașul este al lui Dumnețeu, dar' la noi rău te vei odihni, că atăta amar de gonguțe avem, de ne rod și urechile.

Apoi moșul își arătă urechile roase și găurite ca ciurul, de șoareci, atăt de tare se sporiseră șoarecii prin locurile acele.

Feciorul îi grăi:

— Lasă-'i în grijea mea, moșule, că am eu ac de cojocul lor; și după-ce moșul și baba se culcară și adormiră, sloboți mătă prin casă.

Să fi vedit acum elacă de șoareci; pe

bună mână apucaseră, săracii. Până în zori de țic mătă făcu o claie din ei în mijlocul casei, apoi se aședă lungă ei să-ți păzească.

Atunci se deșteptă baba și vedând mătă, frica ei, pentru-că uitasesm să vă spun, dragii mei, că prin locurile acele mătăle nu erau cunoscute nici din poveste.

Baba, șermana, de frică nici nu cuteza să se mișce din pat, ci deșteptă pe moșul și-'i șopti:

— Uite, moșule, ce joavină este la noi în casă; a omorit toate gonguțele și, Doamne feresece, ne va omori și pe noi.

Feciorul era deștept și auți vorbele babei; el îi spuse să n'aibă frică, că mătă nu le va face nimic.

După-ce se sculară, moșul pricepu și el cu mintea lui, că țeu este bună o mătă la casă și-'l rugă pe fecior să li-o lase lor.

— Dar' ce-'mi dai pentru ea, moșule? — îl întrebă el.

— O sută de zloți.

Feciorul luă suta și voi să plece, dar' moșul îl oprî și-'i țise:

— Dar' ian spune-'mi, voinice, dacă va găta joavina asta gonguțele, cu ce să o mai hrănim?

— Îi veți face un cuptor de pâne, — țise feciorul glumind.

— Apoi dacă se va găta pânea?

— Îi veți tăia un miel.

— Apoi dacă va mânca și mielul?

— Îi veți tăia un bou.

— Apoi dacă va mânca și bou?

— Îi veți ucide un porc.

— Apoi dacă va mânca și porcul?

— Vă va mânca și pe voi.

Feciorul plecă mai departe să afle oameni cumiți; ear' baba a treia țic făcu un cuptor de pâne, ca nu cumva joavina să-'i mănânce pe ei și puse toate pânilor afară în grădină. Aici dădură de ele câinii vecinilor și paserile cerului și le isprăviră în câteva țile.

Moșul și baba gândia, că le-a mâncat mătă și-'i tăiară un miel, apoi un bou, apoi îi uciseră un porc.

După-ce se isprăvi și carnea de porc, moșul și baba au gândit, că vine acum rîndul pe ei, că, mă rog, așa le-a țis feciorul, și umblau în ruptul capului să prăpădească mătă.

Și ce au stat să facă? S'au pus și au închis-o în casă, apoi 'i-au dat foc să ardă și ea și mătă, ear' ei s'au suit sus într'un copac.

Dar' mătă, ca mătăle, s'a cățerat pe hornul casei în sus și a eșit afară, apoi s'a îndreptat spre moșul și baba, că scîți d-voastre, oameni buni, dobitoacul de casă la căseni trage.

Moșul și baba au înghețat de frică, căci ei gândiau, proștii de ei, că mătă vine la ei să-'i mănânce, și de frică, cădură jos și muriră.

Ear' feciorul a umblat încă mult prin lume, din loc în loc, din sat în sat și multe sute de zloți a adunat, dar' de oameni cumiți n'a dat.

Cine o scie mai departe, mai departe are să o spună.

Brașov, Noemvrie 1886.

trebuia să apere coroana, trebuia să paralizese conjurațiunea.

Zancoff de mult era considerat ca trădător al intereselor țării.

Caraveloff, din contră, era privit ca păzitorul fidel al acestor interese.

Dacă sînt oameni indulgenți în judecata lor privitoare la Zancoff, explicând conduita lor prin faptul, că principele nu voia să le dea puterea, apoi chiar acești oameni nu vor pute să desculpe pe Caraveloff, care în calitatea sa de prim-ministru, ziua săruta mâna priunului, ear' noaptea combina planul resturnării sale, care ziua îi jura devotament nemărginit, ear' noaptea comploa perirea sa, sărutându-se cu cei, pe cari îi considera de mișei și miserabili.

Dignitatea ființei umane se revoltă în contra unei asemenea conduite.

Din toți oamenii de stat ai Bulgariei numai Caraveloff a fost acela, pe care-l spriginiam din toate forțele noastre, pentru care ne-am luptat, pe care l-am stimat și considerat. Până în momentul de față, acest om nu 'mi-a făcut absolut nici un rău personal și cu toate acestea eu unul sînt cel dintâiu, care aș mi ved' nevoit a mă ridica pe față în contra sa.

Fiecare poate simți cât de greu îmi este a lua condeiul în mână, fiecare vede, cât de dureros este pentru mine a deveni acuzatorul unui om, ale lărui opinii publice le-am împărțit până acum.

Dar' n'am ce face. Patria și soarta țării sînt mai presus de toate.

Pentru a dresa actul meu de acușare contra lui Caraveloff, m'am întemeiat pe un șir de documente, cari sînt alăturare mai jos. Să le citească fiecare, să cumpenească greutatea lor și apoi să se pronunțe. În afară de aceste documente mă simt însă nevoit a da câteva amănunte privitoare la evenimentele anterioare nefastei zile de 9 August și posterioare acestei zile.

Russciuc.

Zacharia Stoianoff.

Din Bucovina.

(Informațiuni particulare ale „Tribunei“.)

Expoziția din Cernăuți.

(Urmare.)

În casa cea mică a tirilor au fost expuse instrumentele musicale; toată ziua se cânta și se proba calitatea lor. Demeniuc Teodor din Ceahor și Maga Mihalachi a lui Ioan din Molodia au expus câte o cimbălă; Rosenzwaig Em. din Cernăuți însă o mulțime de armonice și Kirchoff Carol din Dresda imitatori de paseri, citare, și armonice, și Fiehn Enrie, Kren Adolf ocarine. Claviruri au expus: Tabisevski din Cernăuți (sistemul american), Voronietichi din Galiția, Wirth Francisc, Pokorny Anton din Viena, Hofmann Carol din Viena (de Mignon), Kannhouser din Stuttgart (sistemul american), Frați comp. din Berlin (un pianino pneumatic cu o construcție dublă, se poate cânta și cu apăsarea aerului, mai ales cari nu știu noate: cântă 30 de piese românești), Kutschera Carol din Viena (sistemul american). Dela Kiendel Carol din Viena vedeam citare, vioare etc. Afară însă lângă casa tirilor au fost expuse clopotele fraților Geib din Bucovina și Gossner din Viena, cari de regulă seara anunțau închiderea expoziției. Clopotele d-lui Geib au fost minunate, avînd una peste 200 de chilo, și care consistă din 4 părți nelegate de olaltă avînd pe ele portretele membrilor familiei împărătesci.

Vörner Em. din Eger expuse dinți falsi.

Ceramica era asemenea bine reprezentată de străini, ear' de Bucovineni foarte slab. Lulele au fost expuse decătră E. Stiasny din Kremnitz, Heller F. din Pesta, din cari unele piese au fost foarte frumoase, cum și dela Zachar Carol din Schemnitz, care expuse atât lulele turcesci cât și nemțesci. Piotrowicz O. din Briezau, Gross Iosif din Cernăuți au trimis oale bine lucrate și I. Finkelstein oale din Krim. Admirabile au fost lucrurile de porcelan și teracotele lui Goldschider din Viena, cum și cărămizile de porcelan ale lui Lederer și Nessen din Viena, sticlăria lui Fischer Iosif din Buda-nouă, care a fost expusă într'un pavilion deosebit, și a fraților P. E. Radich din Crasna în Bucovina. Reif Iosif din Praga expuse obiecte de cristal și bijuterii de sticlă, cununi frumoase din sticlă, colecții de cadre fotografice din sticlă și de cununi de rose, ear' Amalia de Brumfaut din Viena flori din țesături de sticlă, lână de sticlă și Caleniuc Ioan din Crisecat (Bucovina) o masă de peatră, scaune de peatră, vase de peatră și de alabastru pentru flori. O colecție foarte mică, dar' nici nu prea interesantă.

Industria textilă avea peste 20 de expunători. Frânhii expuseră Ulrick Eduard și Kremski din Cernăuți; basmale și serviete Modl din Cernăuți și Emil Carol Piscorz tot din Cernăuți (cu broderia vechei germană). Strihafka din Cernăuți expuse zestrea (?) întregă, foarte fru-

mos arangiată, ear' Rippel Iliia din Viena marfe de fantasiă din bumbac, lână, și Berliner Iacob tot din Cernăuți o garnitură femească. Foarte bune au fost aba și țolurile fabricii lui Stefan Horark din Neusohl în Ungaria, aba tiroleană de iarnă și vară a lui Beikirchner din Muhlen în Tirolia, stofele de mătasă a lui Baar Iosif din Leov, broderiile lui Denk Hans din Viena cum și mănșile lui Schnell Iosif din Sibiu și cămeșile și broderiile Reginei Heller din Viena și Brachfeld Siegfried din Pesta. Îmbrăcăminte au expus Geringer Leon, Dolezal Vincenz, Zalodec Iosif (între strale și un frac și un palton numai de o greutate de 1/2 chilo din stofa chineză), Novac Vilhelm, toți din Cernăuți, Manciu Petru din Oravița-muntană din Ungaria (nădragi, mantale foarte frumos lucrate), Singer Iosel din Vijnți (nădragi numai cu o cusătură) Malaciuc Ioan din Vijnți (cojoace țerănesci), Klammer, Lerner din Dorna, Popiel Mendel din Sadagura (îmbrăcăminte jidovesci), Schvarz Samuel din Cernăuți (costumuri naționale), Metol Teresian (pălării), Rovski din Rădăuți (potcapuri, pălării românești, unguresi din cigăe și pîr de vacă).

Nu mai puțin interesante au fost lucrurile din lemn, corn, piele, pîr și hîrtii. Cărute de lux au fost expuse decătră Stromerger din Leov, Perl R. din Viena, Osienski Carol din Cernăuți, Domeracki Mihail din Suceava, Vigler Isak, din Ocna, Clepsi, Benler Petru și Sevovonschi Francisc din Cernăuți, Zigmondi Carol din Pesta, Veitzer Zan din Viena, Ducevski Iosif din Cernăuți, Barber Simon, Korneson Filip și Domanski Ignatiu din Rădăuți. Care agronomice s'au expus decătră Polac Ioan din Stroesti, Bereban Constantin din Dubouți, Ast Ioan și George Bucevsei din Hiresci, Franz a lui Ioan Ast și Frideric Armbruster din Iliesci și Schmalenberg Carol din Stanesca-de-jos. Mobile diferite au expus Heinback Sandor din Pesta (un pat deosebit), Orley Mik din Viena (scaune), Klein Carol din Cernăuți (dulap de cărți, fotoliuri, scaune, paturi, cadre de icoane), Ondracek Gaspar din Rudolfsheim (mobile decorative), Radecki Casimir din Cernăuți (o masă în stilul lui Ludovic al XVI., mese de salon, lucru de mosaic, o masă de scris (renaissance), — lucruri foarte frumoase și cu multă artă executate) Törpel Iuliu din Cernăuți, Prefrid Iosif din Cernăuți (o masă de scris), Stein Simon (perdele de fereastră, jaluși), Scheiber Klein din Viena (dulapuri de salon), Garai Rosenzwaig din Pesta (sofă patentă a lui Garai Armin, ce se poate preface într'un pătrac de minut cu două apucături într'un pat), Grmela Fr. P. din Freistadt lângă Stollenhan (dulap în renaissance modernă), Schmautz Carol din Cernăuți (o masă de flori), Paitas Iosif, Mertz Anton din Cernăuți, König Iosif din Dorna-Vatra, Heichler Rudolf din Cernăuți (dulap, oglindă trumeau, masă de mîncat, divan, scaune, dulap de cărți), Efinovici Ioan din Rădăuți (dulap trumeau), Iremescul Alexandru din Bilca (vase, cofe, etc.), Ostalosch Florian din Rădăuți și Zahn Ferdinand din Storojineți (o masă de scris). Afară de aceste lucruri s'au mai vedut novități și specialități de stampili din cauciuc (Gärtner din Viena), frumoase legături de cărți cu felurite ornamente Vicentovich I., Paczkievich din Cernăuți), furniere și sculpturi un fel de lemne (cadre), (Romer din Viena), bumbi de os (Engel Ianosch din Pesta), ciubuce, bețioare (Potzek Ioan din Câmpulung), etui de cigarete, bile de biliard, sculpturi de felurite lemne. Minunate au fost lucrurile de piele ale Asociațiunii meseriașe din Bistrița, hamurile expuse (Szigeti Lajos din Pesta, Dollinger Stefan din Gurahumora) și tăbăcăria lui Dengler Carol din Bistrița, Schieber, Goldberg din Ițcani, cum și lucrurile de ciobotărie (Cutrici Ioan din Suceava: cioboate, Stolobiuc Teodor, Hermann T. și Fogorașiu Ioan din Suceava, Winkelhofer Matia din Pesta, Rintzner, Iazlovetz Berl din Sadagura: o colecție foarte bine sortată, Krapfel R. din Iacobeni, Majorovici Valerian din Dorna-Vatra: cioboate unguresi și polone).

Interesant era orînduirea în pavilionul pentru mobilarea casei, ce avea cinci interiori: cameră de salon, de mîncat, de domni, în cari au fost expunerile colective ale d-lor Cristolovici, Rudolf Heichler, Iosif Stuchly și Xaver Kinnel. Mobilele și oglinzile înaurite ale lui Enrie Picard din Viena, a lui Heichler, tapetele lui Stachly, covoarele lui Haas, oglinzile lui Dittmar, ornicele lui Ed. Müller, clavirurile și pianele lui Bösendorfer, Kaps, Kolykievici, sobele lui Hardmuth (din Budweis) formau un ensemble frumos. În cabinetul de dormit era instalat un pat, o canapea, fotel din materie de bouré, oglinzi. Frumoase piese au fost lucrurile expuse decătră Scheiber și Klein din Cernăuți. În vestibulul acestui pavilion erau așezate vinuri unguresi, champagnul unguresc, cognacul franțuzesc, berea,

zaharică, caramele, conserve din Viena, Pesta, și Odessa și nimica din Bucovina sau Cernăuți, și toate numai pentru plată. O adevărată casă de primire.

În casa tirilor au mai fost expuse lucruri turcesci păzite de un Turc în costum turcesc, ce privia cu neîncredere pe vizitatori, de nu-i lipsece, lucruri de săpun foarte frumos lucrate (Adamec Anton din Viena), alifii (Fashinz Carol din Viena), articole cosmetice (Heinrich M. din Viena), drojii (Goldfeld din Galiția), colorii (Herzan din Cernăuți), lac (Ferry Nándor din Pesta), lumini (Semler F. și Frenz H. din Viena, un asortiment), fotografii (Dutkievici, fotografii curții regale din București, o colecție foarte frumoasă de privelisci din Galiția și Bucovina, König) și hîrtii de țigarete (Dorobanțul, les dernieres cartouches a fraților Braunstein din Paris, a lui Appel din Paris). Mai ales a fost considerată hîrtia fraților Braunstein, care sînt supuși Români. Hîrtia asta e lătită în toată Bucovina, România și în mare parte în Galiția. Ea a fost analizată de profesori de universitate din Londra, Paris, Berlin și Viena. Ne interesează, căci e un fabricat românesc, care e de renume european. Profesorul dela politehnicul din Viena dl Dr. I. G. Pohl se exprimă astfel asupra „Dorobanțului“ românesc: „De supunem rezultatele analizei unei judecăți comparative, aflăm înainte de toate, că amîndouă hîrtiile de țigarete ale firmei Braunstein freres sînt cu totul libere de materii periculoase sănătății. Este și sigur, că Dorobanțul și Les dernieres cartouches sînt cele mai ușoare hîrtii și trebuie să producă la ardere ca impresurarea tutunului și cea mai mică mulțime de produse de rășină. S'a și aflat, că la hîrtiile firmei Braunstein freres se află mai puțină cenușă ca în celelalte hîrtii de țigarete. Mai de parte este suma stofelor extracționare din Dorobanțul și Les dernieres cartouches mult mai mică ca la celelalte hîrtii. Cât îmi este cunoscut, hîrtiile Dorobanțul și les dernieres cartouches cu greu s'au întrecut până acum de alte hîrtii de țigarete.“ (Va urma.)

Cronică.

Delimitarea granițelor dintre Austro-Ungaria și România. Comisiunea pentru delimitarea granițelor dintre Austro-Ungaria și România, n'a ajuns la nici un rezultat practic din cauza neînțelegerilor ivite între delegații celor două state. Din această cauză, delegații români s'au întors în București.

Căsătoriile unitare ardelenesci. În urma sentinței curiei în afacerea așa poreclitelor căsătorii ardelenesci, s'a discutat această afacere într'o conferență ministerială, și în scurt timp se va face un proiect de lege referitor la aceste căsătorii, care proiect se va așterne camerei, și care va rezolva afacerea definitiv.

Cumpărarea de tauri de prăsilă. Ministrul de comerț va cumpăra și în anul 1887 mai mulți tauri de prăsilă de rasa maghiară de Berna, de Kuhland, de Pinzgau și de Algau, și va împărți acești tauri diferitelor comune și interperenori. Cu scopul acesta sînt provocați referenții economici, ca taurii ce se pot câștiga în cercul lor să-și însinua ministerului de comerț până în 15 Ianuarie 1887, ear' lipsa de tauri de rasă specială a o însinua până în 15 Februarie 1887. Inspectarea taurilor se va face decătră organele ministeriale în luna lui Februarie, și prețul pentru tauri apși se va plăti imediat; ear' taurii cumpărați se vor lua decătră regim numai în 15 Aprilie. Taurii astfel aducirați se vor preda singuraticelor comune prelungă mari favoruri și și pe rate, ear' comunelor mai sărace se va lăsa o scădere și din preț.

Congregațiunea extraordinară a comitatelor Caraș-Severin este convocată pe ziua de 15 Decembrie a. c. n. În această adunare prelungă discutarea altor obiecte se va constitui și comitetul municipal nou pe 1887, și se vor alege diferitele subcomisii și comitete speciale.

Din Arad se scrie „Luminătorului“ ddo 29 Noembrie n.: „Astăzi avurăm congregațiune comitatensă, că ni s'a denumit un nou comite suprem, este dl Făbiu. O deputațiune l'a invitat în congregațiune, unde a depus jurămîntul și apoi a ținut o cuvîntare, ear' protonotarul rosti alta. Cuprinsul unor asemenea cuvîntări este deja cunoscut, cel îndatinat cu „eljen“-uri între pause, și se sfîrșește prin enunțarea concludului, cumcă cuvîntările se trec la protocol. Cel dintâiu al noului comite fu, că predete vice-comitelui Ormos o decorațiune, ordul coroana de fer clasa III. Cu atîta, defîgîndu-se autenticarea protocolului pe ziua de mîne, congregațiunea se încheia. Urmă apoi prânzul mare, ce-î ȳic banchet, cu 5 fl. co-perta ce-î solvesce cel invitat, în „crucea albă“. Din partea românească s'au ospetat trabanții regimului și reverendissimi din loc, cari de dragul guvernului și-au uitat, că acum e postul Crăciunului.“

Societatea unguerească „St. Ladislau“. Se scrie „Gazetei Trans.“ din Budapesta, 7 Decembrie 1886 n.:

În 6 Decembrie s'a ținut iubileul de 25 de ani al societății S. Ladislau. Scopul prin-

cipal al acestei societăți este conservarea „fraților Ciangăi“ din România în religiuena catolică și în naționalitatea maghiară.

Președintele Schlauch, episcop al Saturelui, în vorbirea sa de deschidere a accentuat dreptul istoric al Ungariei asupra României, care drept mai timpuriu sau mai tîrziu va trebui validat. Scopul e același acum și odinioară, numai mijloacele s'au schimbat, căci până-ce odinioară mijloacele erau armele, acuma e cultura.

Secretarul societății Dr. Wolafka, prefect de studii în seminarul central, a cetit istoria succintă a acestei societăți dela întemeierea ei până astăzi, terminînd cu cuvintele emfatiche: „Dee Dumneșeu, ca precum odinioară popoarele din Occident ȳiceau „a sagittis Hungarorum libera nos Domine!“ (Apără-ne Doamne de săgețile Ungurilor), așa în viitor să ȳică popoarele din Orient: „Fericescene Doamne cu cultura maghiară!“

Societatea a ajutat pe Ciangăi în decurs de 25 de ani cu o sumă ce trece peste 60,000 fl. Ajutoare permanente primesc cei din Bucuresci, Ploiesci, Brăila etc. Pe spele societății se cresc și de prezent 2 clerici.

Archiepiscopul catolic din Bucuresci, Mr. Palma, a trimis societății salutare pe cale telegrafică.

Atât Schlauch, cât și Wolafka sînt Șvabi!

Unul dintre cei de față.

Petrolul în Trei-Scaune. Exploatarea isoarelor de petrolu ce s'au descoperit lângă Gelence pe moșia fraților Benkő a luat-o asupra-și firma Frideric Sternberg et Comp. Lucrările se vor începe în luna lui Februarie a anului viitor.

„Marele fiu al patriei“, Ludovic Kosuth a fost numit cetățean de onoare atât al orașului Careii-Mari cât și al orașului Félégyháza. — De un timp încoace ca tiile de chibrituri îmbrăcate în hîrtie tricloră maghiară, poartă tot mai des portretul celui mai „înfocat“ Maghiar. Acolo îi este locul! Astfel în Blaj, „cuibul agitatorilor români“, aproape nu mai veți alte instrumente de foc decăt aceste, răspîndite bag seamă întru propagarea „patriotismului“ înflăcărât.

În memoria principelui Stefan Bathory se va serba în 11 l. c. n. la 10 oare înainte de ameași în biserica rom.-catolică de aici un *requiem*; tot din privilegiul acesta se va serba un *requiem* în aceeași ȳi și în biserica institutului teresian de aici.

Investitura Metropolitului-Primate Iosif va avè loc Duminecă la oarele 11 a. m. la palatul de iarnă. Metropolitul va sosi la palat într'o trăsură regală. După cetirea decretului de numire, care se va face decătră dl D. Sturdza, ministru de culte, Regele va rosti un discurs, la care Metropolitul-Primate va răspunde.

Principele Alexandru de Battenberg a sosit în 7 l. c. n. în Londra și a fost primit la gară în numele reginei de generalul Duplat. Principele s'a dus în 8 l. c. n. la Windsor.

În toată Europa de Nord-Vest sînt urgane mari. Comunicațiunile telegrafice sînt pretutindenea parte întrerupte, parte îngreunate.

Convocare.

Adunarea generală a reuniunii de lectură „română-serbă“ din Orșova, se convoacă pe Duminecă, în 28 Decembrie a. c. st. v. la 3 oare post-meridiane în localul reuniunii, la care sînt toți membrii ei poștiți a participa.

Orșova, la 24 Noembrie v. 1886.

M. Băiaș,
președinte.

Traian Hențu,
notar.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Sofia, 10 Decembrie n. (Scirea lui „Pester Lloyd“). Tribunalul de rășboiu din Slivno a condamnat pentru cea din urmă revoltă pe un căpitan și trei oficeri la detenție în fortăreața pe viață, și pe mai mulți suboficeri la închisoare în temniță pe trei și patru ani.

Berlin, 10 Decembrie n. Prințul-Regent al Bavariei primind pe deputații bavarezi ai „Reichstag“-ului a accentuat necesitatea primirii proiectului militar, ce e făcut spre binele Germaniei și al poporului german. La proiecte de caracter politic atât de grav cestiunile financiare n'au să fie hotărîtoare.

Paris, 10 Decembrie n. Formarea cabinetului Goblet e în cursere. Lista ministrilor se va publica Sâmbătă.

Odessa, 10 Decembrie n. La toate trupele rusesci se aleg soldații cei mai viteji, meniți de cadre spre formarea corpurilor de voloruntari, ce au să se înființeze. Bulgari fugari mai ales vor fi primiți ca șarge.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economic.

Tergul de rimatori in Steinbruch. In 8 Dec. n. s'a notat: unguresci betrani grei 39.— cr. pana 41.— cr. unguresci grei, tineri 41.— cr. pana 41.1/2 cr., de mijloc 41.— cr. pana 41.1/2 cr., usori 40.— cr. pana 41.— cr., marfa teraneasca, grea 38.— cr. pana 39.— cr., de mijloc 39.— cr. pana 40.— cr., usoara 37.— cr. pana 40.— cr., romanesci de Bakony, grei — cr. pana — cr., transito de mijloc — cr. pana — cr. transito usori — cr. pana — cr., transito serbesci grei 40.1/2 cr. pana 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr. pana 42.— cr., transito usori 40.1/4 cr. pana 41.— cr., ingrasati cu ghinda — cr. pana — cr. per 4% compenii la gara.

Cursul pietei din Sibiu

Table with exchange rates for Sibiu market from Dec 10, 1886. Includes items like Hartie-moneta romana, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci.

Bursa de Bucuresti.

Table with stock market data for Bucharest from Dec 8, 1886. Includes items like Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca nationala a Romaniei.

Bursa de Budapesta

Table with stock market data for Budapest from Dec 9, 1886. Includes items like Renta de aur ung., Renta de hartie, Imprumutul cailor ferate ung., Amortisarea datoriei cailor ferate de Ost ung.

Bursa de Viena

Table with stock market data for Vienna from Dec 9, 1886. Includes items like Renta de aur ung., Renta de hartie, Imprumutul cailor ferate ung., Amortisarea datoriei cailor ferate de Ost ung.

Publicatiune.

Pe baza §-lui 189 din legea despre dreptul de apa (art. de lege XXXIII: 1885) precum si pe baza §-ului 87 al ordinatiunii generale exmise spre executarea acestei legi de Excelenta Sa dl ministru de agricultura, industrie si comerciu in contelegera cu Excelenta Sa dl ministru pentru lucrari publice si comunicatiuni in 31 Decembrie 1885 sub Nr. 45689 provoc pe toti proprietarii de constructiuni de apa si de drepturi de folosire de apa, ce exista in comitatul Sibiuului, sa-mi prezenteze pana in 31 Martie 1887 in scris concesiunile privitoare la drepturile lor, sau se dovedeasca in scris, precumca drepturile lor de apa exista neconturbate dela 1 Ianuarie 1866, fara de a vetema interesele juste ale altora si fara de a se fi aflat decatra autoritatile competente de stricacioase.

Se observa, ca insinuările sunt in sensul §-lui 191 al. 2 din legea despre dreptul de apa scutite de timbru.

Aceasta indatorire de a prezenta con-

cesiunile, resp. de a dovedi drepturile se extinde asupra tuturor proprietarilor de constructiuni de apa, pentru care se recere concesiunea autoritati; e dar' valida in mod egal pentru intreprinderi de irigare, de drenare, de asigurare in contra inundarilor, pentru intreprinderi industriale, pentru mori, mai departe pentru apaducte publice si private pentru canaluri publice si private, pentru rezervorii artificioase si jilipuri. Constructiunile de apa ale acelora,

care nu-si vor pute dovedi drepturile lor sau nu-si-le vor insinua in termenul fixat, se vor privi in sensul §-ului 191 al legii citate de neexistente si cu privire la atari constructiuni se vor aplica §-ul 163 si cei urmasori din legea despre dreptul de apa si §-ii 3—32 din ordinatiunea citata.

Sibiu, in 30 Noembrie 1886.

vice-comitele comitatului Sibiu: Gustav Thalman m. p.

CAROL F. JICKELI

in Sibiu (Piata mica).

Depozitul fabricii

c. reg. priv.

de lampe Frații Brüner in Viena

recomandă

toate soiurile de lampe de petrolu

in cea mai bogata alegere si anume:

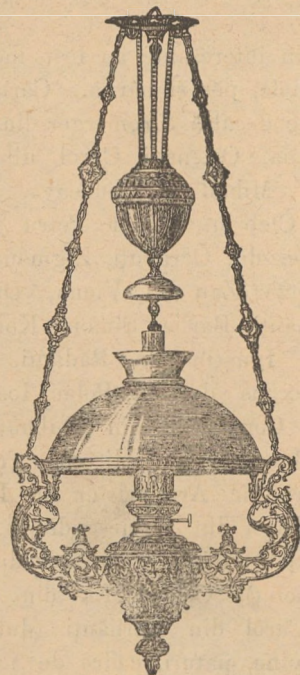
- Bec plan
Bec rotund Austria
Bec duplu patent
Bec rotund brilliant
Bec de coroana patent
Bec de lumina soarelui.

Toate partile ce constituie lampa se vand singuratic, precum si nou inventatul aparat de siguranta a lui Brüner

pentru evitarea pericolului de foc si a arderii

prin resturnarea lampelor de petrolu.

Un astfel de aparat se poate asesta la fiecare lampa cu bec plan si costa 21—44 cr.

Insemnari de preteri si desemnuri la cerere se trimit franco. Pentru vandetori liste de cereri separate!

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale caii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Large table showing train schedules between various stations including Budapest, Predeal, Arad, Timisoara, Sibiu, and others. Columns list train types (Tren mixt, Tren accelerat, etc.) and fares.

Nota: Numerii incuadrati cu linii groase insemneaza oarele de noapte.